

Yakima Ja Rooma

Tarina Nykyisen Ajan Orjakapinasta

TÄNÄ kristillisen sivistyksen vuotena 1933 näyttävät muinainen Rooma ja Yakima-laakso, Washingtonissa, olevan kaukana toisistaan. Mutta läheinen yhdenmukaisuus voidaan havaita niiden välillä; yhdenmukaisuus joka tuskin on ansioksi sille monivuosisataiselle edistykselle jonka sanotaan silloittavan niiden väliajan parempaan maailmaan tähtäävillä ajatuksilla ja teoilla. Muinaisessa Roomassa, jossa oli runsaasti halpoja orjia, lähetettiin kapinalliset orjat aseettomina areenalle taistelemaan viljejä petoja tai haarniskoituja gladiaattoreita vastaan, ylellisyydessä hemmoitellun loiseläjäläluokan tyydytykseksi ja huvittamaan sokeaa, hurjistunutta ihmislaumaa, joka karjui itsensä käheäksi ilosta nähdessään verta vuotavan.

Me kahdenkymmenennen vuosisadan ihmiset olemme niin korkeasti sivistyneitä että meillä ei ole enään sellaisia areenoita kuin oli Roomassa. Me emme enään huvita väestöä vapaalla leivällä ja sirkusnäytännöillä. Leipää on niukasti ja se on kallista. Ja ainoa sirkus jota suuruutensa puolesta voidaan verrata Rooman sirkuksiin, on "edistyksen vuosisadan näyttely," Chicagossa. Mutta meillä on edelleen orjatyrmii; ja joskaan kapinoivia orjia ei enään aseteta leijonain ja tiikerien tai asetettujen gladiaattoreiden eteen, niin ovat heillä sen sijaan vastassaan yhdellä puolella sheriffit ja miliisimiehet ja toisella puolella tiikerimäinen raivo sydämisään olevat saiturityönantajat, jotka tuntevat uhatavan oikeuttaan hiottaa orjiaan kuoliaaksi Yakiman humalapeltoilla ja omenatarhoissa.

Lailiisen oluen palaaminen kuluneena kesänä toi jälleen markkinat lännen humalafarmin sadolle. Se seikka, että useissa tapauksissa olivat humalapelot muussa viljelyksessä, korotti hintoja pienentyneelle humalasadolle. Samaan aikaan maanviljelystyöläiset, jotka raatoivat viljelyksillä kurjilla palkoilla, kappaletyössä saaden ehkä puolitoista senttiä humalapaunalta, usein työskennellen pelkän ruokansa ja tallissa nukkumisoikeutensa maksuksi, alkoivat käydä omituisen tyytymättömiksi. "Uusi jako" oli pantu toimeen, niin heille kerrottiin. Työläisten ostokykä piti lisättämään, lamaanuksen parantamiskeinona. Lasten työskentely piti lopetettaman. Näitä kakkia oli luvattu, mutta niiden käytännössä toteuttaminen Yakima-laaksossa viipyi arveluttavasti.

Orjat järjestyvät

Työläisten tyytymättömyys kristalloitui kun I. W. W:n Maanviljelystyöläisten Teollisuusunioni No. 110:n työmaalähetit saapuivat laaksoon ja alkoivat saarnata järjestettyä toimintaa osuuden saamiseksi tuosta tarunomaisesta "uudesta jaosta." Tämä kuulosti työläisistä järkevältä, varsinkin koska

NIRA oli myöntänyt työväestölle oikeuden järjestyseen ja kollektiiviseen työehtojen määrittelemiseen. Orjat vastasivat järjestyiskutsuun ja pian farmarit huomasivat vastassaan järjestyneen joukon joka vaati oikeuksiaan.

Sen valossa mitä viime aikoina on kuultu farmarien jäyhästä amerikalaisuudesta, farmareiden laakoista ja pennin pakkohuutokaupoista, voitaisiin ajatella että farmarit, kun heille esitetään asiat työläistensä näkökannalta, vastaavat ylevästi ja osoittavat orjilleen miten hyviä amerikalaisia he ovat. Mutta ei! Kun näitä farmareita, joiden on sanottu olevan niin kumouksellisia, vaadittiin maksamaan korkeampia palkkoja ja lopettamaan lasten työssä pitäminen, oli "vallankumous" ohi, sikäli kuin heistä oli kysymys, ja he palasivat entiseen tyyppiinsä yllettävän pian. John Farmer saattaa vihata pankkiiriä ja vehnäkeinottelijaa, mutta silloin kun kenkä asetetaan toiseen jalkaan — siitä ei yksinkertaisesti tule mitään.

Lakkovahtilinjat

Niinpä, kun heidän vaatimuksensa hyljättiin, orjat poistuivat työkentiltä ja alkoivat piketeerata "rancheja," kuten näitä farmeja nimitetään. "Tuhannen mailin pikettilinja," josta I. W. W. oli kuuluisa vuosia sitten, herätettiin jälleen toimintaan ja lakko oli käynnissä Yakima-laaksossa.

Ensiksi farmarit naureskelivat, odottaen että työläiset murtavat rivinsä ja palaavat pian takasin työhön. Onnettomuudekseen he allarvioivat näiden miesten kestävyuden ja niin heidän toiveensa päättyivät pettymykseen. Sitten alkoivat he vuoroon peloitella ja houkuttella työläisiä. Sanoivat että i. w. w.-läiset olivat ulkomaalaisia ja pettureita ja että oli epäterveellistä seurustella heidän kanssaan. He vetosivat työläisten amerikalaisuuteen. Mutta näihin työläisiin oli jotenkin imeytynyt se käsitys että amerikalaisuuteen sisältyy myöskin elinkustannuksia vastaava palkka ja niin farmareiden ovelat sanat eivät tehneet heihin vaikutustaan.

Kun farmarit näkivät ei voivansa vaikuttaa ja katselivat tuleentuneita humalapeltojaan, muuttui heidän harmistumisensa raivoksi. Tuossa oli sato joka merkitsi heille samalla kultaista satoa; sato jonka piti olla avainkivenä siinä kansallisen elvytyksen ohjelmassa. Heidän aikansa oli tullut ja heidän piti saada korvaus pitkästä odotuksestaan. Heidän piti kohota arvossa työnantajaluokan keskuudessa. Heidän piti saada tilaisuus käydä tasarvoisista kiinnityskeinottelijain ja pankkiirien kanssa. Ja tässä oli joukko kurjia orjia jotka uskalsivat viivyttää heidän kultaisen satonsa korjausta; joukko peikkiä "käsiiä" jotka uskalsivat vaatia kahdeksantuntista työpäivää ja 35 sentistä 50 sent-

tiin tuntipalkkaa, samoin kuin 18 vuotta nuorempien lasten työskentelyn lopettamistakin viljelyksillä. Työläiset uskalsivat väittää että heidän rasittava raadantansa oli enemmän kuin muutaman aterian ja olkivuoteen arvoisen. Se oli hävyttömyyttä, suoranaista vanhan ja kunnianarvoisen amerikalaisen palkkaorjuusjärjestelmän häpäisemistä!

Myöskin kaupungin liikemiehet, koska heidän varallistumisensa riippui farmareiden varallistumisesta, raivostuivat tälle orjakapinalle. Ja vihdoin he yhtyivät farmareiden kanssa ja ryhtyivät toimintaan lakkolaisia vastaan. Muodostettiin vigiilantijoukkueita liikkumaan öisin ja terrorisoimaan lakkolaisia, hävittämään heidän leiripaikkojaan ja ajamaan heidät pois alueelta. Nuijilla ja heinähangoilla aseistetut "pikanvarsiprikaatit" alkoivat patrolloida farmeja päivisin, yrittäen provosoida lakkovahteja antamaan heille jonkunlaisia tekosyitä väkivallan käyttöön ja peloitella työläisiä luopumaan lakkorintamasta.

Terrori Yakimassa

Siten herätettiin henkiin "laki-ja-järjestys-lau-ma," joka on yksi suosittu fascismin alkusolu Amerikassa, ja terrori päästettiin valloilleen Yakimassa. Se on vanhan tarinan mukaista, tämä terrori, sisältä-mättä itsessään mitään uutta. Se on sitä samaa mitä on tapahtunut kaikkialla missä ikinä työläiset ovat uskaltaneet vaatia oikeuksiaan. Se on maailmanlaajuista ja historia ei tiedä sen ikää. Milloin tahansa hallitsevan luokan "oikeuksia" on uhattu, milloin tahansa orjat, olkootpa he sitten henkiorjia, maaorjia tai palkkaorjia, ovat taistelleet militant-tisesti ja hellittämättömästi paremman elämän puolesta, saadakseen enemmän leipää ja siedettä-vämmät työsuhteet, silloin aina tämä terrori astuu esille. Ainoa työnantajain tuntema vastaus järjes-tyneiden työläisten vaatimuksiin on väkivalta, julmuuden äärimäiseen rajaan saakka kehitetty väki-valta, joka on verrattavissa ainoastaan villin eläim-en raivoon silloin kun siitä yritetään riistää saa-liinsa.

Tämä tarina on tullut kerrotuksi yli Amerikan ja Yakimassa tapahtui vain sen uudelleen kertaa-minen, päättymättömän kamppailun symbolina. Centralia ja Everett olivat todistuksia siitä, Lawrence kaikui sen iskuista ja karjunnasta, Marion ja Paterson kuuluivat sen nuijien iskut, California ja Massachusetts, tämän suuren mantereen vastakkai-silla ääriellä, näkivät sen tekosyytöstuomioiden ja niiden toimeenpanot, Utah kuuli teloitussjoukkueen ki-väärien laukaukset, New York ja Chicago ovat kuulleet sen patrullivaunujen kiidännän ja sen sinitak-kien kiroukset. Missä hyvänsä rosvo- ja rosvot ja rosvot törmäivät vastakkain, missä hyvänsä maailman rikkauksien luojat kohtaavat rikkauksien valtaa-jat, loiseläjät, ja vaativat osuuttaan, siellä on aina tämä tarina kerrottu. Vieläpä silloinkin kun opet-tajat, tähän saakka loukkaamattomat ja arvossa pidetyt vallitsevan järjestelmän palvelijat, osoittivat hiukan rohkeutta ja vaativat että heidän mi-tättömän plenet palkkansa maksettaisiin heille edes vuoden sisällä siitä ajasta jolloin ne olisi ollut mak-

settava, saivat he tuntea "lain" ankaraa kättä, riis-täjään lihasvoimaa ja kynsiä, "järjestystä" säilyttä-vän hallintokoneiston arvokkaaseen univormuun verhottuna.

Kun orjat muinaisessa Roomassa kapinoivat äärimmäistä kurjuuttaan vastaan, heitä jahdattiin ja tapettiin kymmentuhansittain. Tiet reunustetiin risteillä joille heidät ripustettiin ja likaiset or-jaluolat täytettiin heillä, odottaessaan tilaisuutta saada kuolla petojen hampaissa areenalla. Kun Egyptissä orjuutettuina olleet juutalaiset kapinoi-vat, kiellettiin heidän vaatimuksensa jyrkästi ja heidät määrättiin tekemään tiiliä ilman olkia, ran-gaistukseksi tottelemattomuudestaan. Kun Saksan talonpojat nousivat kapinaan mielivaltaisia ja liha-via herrojaan vastaan, metsästettiin heitä kuten vil-lejä eläimiä ja yksinpä Lutherkin, senaikainen alis-tettujen puolesta puhuja (huomaa yhdenmukaisuus "kumouksellisen" farmarin kanssa) ulvoi heidän vertaan yhtä äänekkäästi kuin toisetkin samassa laumassa. Chartisti-kapina ja muut kansanliikkeet Englannissa kukistettiin verisellä säälimättömyy-dellä. Ranskan proletariaatin lukuisissa kapinois-sa käytettiin sivistyneen ylimystön ja myöhemmin rikkaan porvariston taholta julmuustoimenpiteitä joille ei vedä vertoja edes Maratin ja Robespierren terrori. Missä tahansa työläiset ovat tavoitelleet oikeuksiaan silloin kun hallitsevalla luokalla on ollut riittävästi voimaa, on heidät alistettu säälimättö-mällä julmuudella.

Ja niinpä Yakima on ainoastaan kaiku, yksi lisä-näyte kaikkesta siitä mitä aikaisemmin on tapahtu-nut. Kaksi myöhäisempää tapausta antaa tälle lisä-todistusta. Harlan-kaunti, Kentuckysa ja Chris-tian-kaunti, Illinoisissa, ovat olleet näyttämöinä kiihkeälle kamppailulle kaivosmiesten ja pyssy-hurttien sekä kaivosyhtiöiden hallitseman prosti-tueeratun virkailijakunnan välillä. Siellä Peabody kaivosyhtiö on käyttänyt apulaisherrin merkillä koristettuja vuoristolaisia pyssyhurtia ja työväen-liikkeellä keinottelijoita sekä heidän "räketeeraa-vie" henkivartioloitaan juuri samalla tavalla kuin Yakiman pankkiirit ja suurfarmit käyttävät pien-farmareita ja kaupungin roska- ja väestöä, alistaakseen rauhallisesti vaatimuksiaan esittävät työläiset joukkopiekkemisellä ja terrorisoinnilla.

Tappelu

Samoin kuin Harlan-kauntissa, niin Yakimassa-kin vihan kytevä hiillos ja roska-joukon väkivaltai-suus vihdoin puhkesi liekkiin, siten tuoden Yakiman tilanteen Washingtonin sanomalehtien takasivuilta etusivujen otsikoihin. Harlan-kauntissa tehtiin kuularuiskuilla ja kivääreillä aseistettujen hurttien hyökkäys kaivosmiesten asuntoja vastaan. Siitä johtui "Evartsin taistelu," jossa tapahtui kahden "deputin" kuolema, siitä seuraten neljänkymmenen-kolmen miehen asettaminen syytteeseen murha-sa-lallitosta, heidän joukossaan ollen kaksi jotka olivat viidentoista mailin päässä tappelu-paikalta. Yaki-massa tapahtui nuijilla ja kivillä asetetun farmari-joukon hyökkäys hedelmänpoimijain lakkovahti-

joukkuetta vastaan ja siitä muodostui tämän sodan suurempi taistelu.

Aikaisin iltapäivällä, elokuun 24 päivä, joukko lakkovahditeja piti vartiota viiden mailin päässä Yakimasta olevassa Congdonin hedelmätarhassa, kun joukko farmareita, asestettuna kaikenlaisilla aseilla mitä olivat käsiinsä saaneet, saapui vahtilinjalle. Näytti että väkivalta uhkasi ja niin annettiin lakkovahdeille määräys perääntyä. He perääntyivät paikalta ja lähettivät tiedon kuorma-autoille tulla kuljettamaan heidät pois paikalta. Mutta ennen niiden saapumista, autoillaan ja ratsuhevosillaan ajavat farmarit seurasivat perääntyviä työläisiä. Farmarien lukumäärä oli 250:n ja 300:n välillä ja olivat he varustettuja pikanvarsilla, kaasuputken kappaleilla ja kivillä. He määräsivät lakkovahdit poistumaan paikalta jolle nämä olivat kokoontuneet, sanoen sen olevan yksityisomaisuutta ja heidän loukkaavan omistusoikeutta. Kun lakkovahdit astuivat maantielle, silloin "joku," kuten eräs farmari jälkeensä sanoi, "antoi nuijan heilua."

Tappelu oli käynnissä. Erään farmarin väkivaltainen teko päästi valloilleen näiden epäonnistuneiden riistäjäin ja heitä seuraavan kaupunkilaisen roskajoukon pidätetyn raivon. Tapahtui raakalaismainen näytelmä jossa farmarit niin täydelleen menettivät näköpiiristään kaiken muun paitsi verenhimonsa, että he hakkasivat pään puhki eräältä omaan joukkoonsa kuuluvaltakin. Kivet lentelivät halki ilman, pikanvarret katkoivat luita ja niveliä ja kaasuputken kappaleet tekivät tuhoisaa jälkeä.

Lakkovahdit ottivat vastaan niin hyvin kuin voivat, mutta he olivat kokonaan aseettomia ja heitä vastassa oli kuusikertainen ylivoima. Kahakka ei voinut kestää kauan. Ihmeteltävää oikeastaan on se että farmarit eivät tappaneet jokaista näistä avuttomista työläisistä siinä paikassa. He lienevät saaneet raivonsa tyydytyksi ja kun työläiset oli ratkaisevasti lyöty häviölle, koottiin ne heistä, jotka vielä kykenivät kävelemään, yhteen joukkoon ja marssitettiin kaupunkiin.

"Härkäkarsina"

Siellä rakennettiin kiireesti piikkilangoituksella varustettu aitaus ja työläiset sullottiin sinne. Minkäänlaista muodollistakaan laillista prosessia ei ollut; ei viranomaisten toimittamia vangitsemisia. Kuitenkin heti tämän jälkeen seurasi kaikkien lakkovahdien syytteisiin asettaminen kauntin syyttäjälakimiehen Olaf Sandvikin toimesta. Se oli roskajoukon toimenpide, joukon jolta puuttui sellainenkin näennäinen laillisuuden verho, jonkaltainen samantaisille toimenpiteille Kentuckyssa annettiin sillä että siellä oli väkivaltajoukossa apulaissheriffien merkeillä varustettuja pyssyhurtia silloin kun Evartsin tappelu tapahtui. Kaupungin, kauntin ja valtion virkailijat jatkoivat roskajoukon alkamaa toimenpidettä virallisilla syyöksillä ja antoivat väkivallalle ja murhille virallisen siunauksensa päättämällä sen minkä roskajoukko oli alkanut.

Yakimassa herätettiin jälleen henkiin eräs entisaikainen "instituutti", jonka jotkut olivat kuvitelleet jo kokonaan kadonneen, kun niinsanottu sivistys

oli saapunut näillekin seuduille. Se laitos on "härkäkarsina". Vuosia sitten, kun lakkolaisten joukko- vangitsemisia tapahtui lännellä, kuten Lännen Kai-voismiesliiton ja Industrial Workers of the Worldin lakkojen aikana Idahon ja Coloradon metallikaivoksilla, miehiä ahdettiin suuriin aitauksiin tuhansittain. Nämä aitaukset, jotka yleisesti tunnettiin "härkäkarsina"-nimityksellä, olivat kurjia laitoksia, avoimia tuulelle, auringonpahteelle ja sateelle, usein kakeikerroksisia. Toilettilaitteet, sellaisilla kuin ne olivat, oli sijoitettu samaan aitaukseen jossa miesten ja usein naistenkin täytyi kuluttaa jokainen hetki pidätysajastaan. Usein olivat aitaukset niin täyteen sullottuja että niissä tuskin oli muuta kuin seisomatilaa. Sellainen oli paikka johon kahdeksankymmentä miestä ja naista pantiin, elementtien armoille ja uteliaiden ihmisten katseltaviksi, Yakimassa. Ja siellä he ovat olleet siitä muistettavasta elokuun 24 päivästä alkaen jolloin terrori pääsi valloilleen kauniissa Yakima-laaksossa.

Sotalaki

Samana iltapäivänä sheriffi, syyttäjälakimiehen määräyksestä toimien, kutsui paikalle kansalliskaartin. Siten, ottaen lukuun sheriffin apulaisineen, valtion poliisit, kaupungin poliisit, kansalliskaartin, "vigilantit" ja pikanvarsiprikaatin, oli rikkuripaime- nien ja hurttien kokoomus täydellinen. Yakiman raha- ja liikemieisten hoidellessa nyörejä tämä moniaineksinen joukko jatkoi terrorivaltaa Washing- tonin valtion hedelmäviljelysalueilla.

Kaikenlaiset katukokoukset olivat viranomaiset kieltäneet ja kieltä toteuttivat lain vartijat samantaisella julmuudella joka on ollut luonteenomaista jokaiselle toimenpiteelle työläisiä vastaan tässä osassa maata. Yksinpä niinkin vaarattomat tilaisuudet kuin raitiuskokoukset hajoitettiin kynnel- kaasupommeilla. Työläisiä vangittiin päivisin ja raahattiin kujiin piestäviksi öisin. Miliisi patrolleerasi maaseutua, etsien I.W.W:n jäsenten leiripaikkoja, ajoi miehet niistä pois, hävitti leirit ja poltti tai murskasi heidän vähäiset tavaransa.

Valtio varustautui antamaan "agitaattoreille" kaiken mahdollisen huomionsa ja lähettämään heidät kuritushuoneeseen tilannetta vastaavalla tavalla. Paikalliset viranomaiset anoivat valtiolta 3,000 dollaria suuremman ja lujemman aitauksen rakentamiseen ja 23,000 dollaria syytöskustannuksiin. Syytöksiä tehtiin vangittuja miehiä ja naisia vastaan, vaihdellen ne irtolaisuudesta rikolliseen hyökkäykseen ja aina rikolliseen syndikalismiin asti, viimeksi mainittu ollen kaikkien punaisten jahtaajan vanha turva aina sodan ajoilta asti.

Yakiman porvarillinen sanomalehdistö, jonka palstat ovat täynnä uutisia hedelmämarkkinoista höystettynä "prosperityllä," yhtyi innokkaasti roskajoukon ulvontaan ja sen ärhentely on lisännyt tuntuvasti ääntä, joskaan ei sointuisuutta, tähän kuoroon. Toimituspalstat ovat olleet täynnä "vaskilantitaitelijain" kiukkuista murinaa; vieläpä enteellistä mutinaa lynkkauksistakin, sen verran peitettyä että laki ei voi siihen kajota, mutta kyllin selvää jokaisen lukijan ymmärtää, on ilmennyt toimi-

tusklirjoituksiin. Tuo vanha fraasi: "oletettu i.w.w.:läinen," on tuotu jälleen esille, ja nyt huuto "olete-
tuista i.w.w.:läisistä" on riittävä oikeutus mille piek-
semiselle tai murhalle tahansa.

Pieksemisiä onkin tapahtunut yhä useammin. Eräs Elmer Rhodes, San Franciscosta, löydettiin makaamassa rautatiellä lähellä kaupungin eteläistä reunaa. Hänet oli piesty tajuttomaksi ja raa'asti potkittu. Luita oli rikottu, hampaat lyöty ulos suusta ja päässä näkyi kengän koron jälkiä. Eräs 21-vuotias nuorukainen löydettiin piestynä Senatorhotellin takana olevasta kujasta. Valtion poliisi Joe Sladek, joka hänet löysi, sanoi nähneensä pieksejän juosseen tiehensä kun nuorukainen kaatui, ajaneensa miestä takaa mutta ei saavuttaneensa häntä.

Kaikki kaupunkiin tulevat junat tarkastettiin, erikoisesti tavaravaunut, tarkoituksella estää pääsemästä laaksoon "agitaattoreita" ja unionistista kirjallisuutta. Jokainen union mieheksi epäilty joko piestiin, heitettiin pois junasta tai raahattiin aita-
ukseen.

Vanha ulvonta sabotaasista nostettiin jälleen ja kaikenlaisia juttuja pantiin kokoon todennäköisyyden antamiseksi sille. Majoja poltettiin, savupommeja heiteltiin ja vahteja asetettiin varastohuoneiden ympärille. Prostitueerattu sanomalehdistö piti huolen siitä että näille "uutisille" annettiin tilaa lehtien ensimmäisillä, ja toisilla sivuilla, rinnan niiden uutisten kanssa joissa kerrottiin viranomaisten toimenpiteistä lakkoilevien työläisten vainoamisessa.

Olosuhteet vankilassa hirvittävät

Tämän aikaa kahdeksankymmentä miestä ja naista oli vangittuna Yakiman vankilassa ja "härkäkarsinassa". Yhtäkään heidän kimppuunsa hyökänneistä farmareista ei kuitenkaan niihin pantu. Ilmeisesti ihmisryöstö ei ole rikos silloin kun työläisiä ryöstetään. Olosuhteet olivat hirveät. Pidätettyinä olevien miesten ja naisten luonnollisia kärsimyksiä lisäksi viranomaisten heihin suhtautuminen. Useat vangeista olivat haavoittuneet tappelussa Congdonin hedelmätarhassa, mutta ainoastaan vaarallisimmin loukkaantuneet saivat minkäänlaista lääkinnällistä huoltoa. Makuuvaatteet olivat surkean riittämättömät, ruokaa vähän ja kurjaa ja tupakkaa ja hedelmiä ei voitu mitenkään saada. Jokaisessa kirjeessä joka vangeilta on saatu Industrial Workers of the Worldin päätoimistoon on pyyntö että jotain tehtäisiin edes muutamien välttämättömpien tarvikkeiden toimittamiseksi vangituille. Ilma käy ankaraksi ja suoja "härkäkarsinassa" on riittämätön. Eräässä kirjeessä kuvailaan tilannetta seuraavasti:

"Kaikki vankilassa olevat työllästoverit ovat huonossa kunnossa — yksi peitto kullakin 'kanakopissa'. Kaikki ovat vaatteiden puutteessa. Kylmä aalto on kohdannut seutua ja 70 mailin päässä täällä on 18 tuumaa lunta. Juuri parhaillaan on kylmä sade. Työllästoverit ovat pukeutuneita siten kuin pukeudutaan heinäkuulla Floridassa, useat ilman takkia. Jos mitään voidaan tämän suhteen tehdä, pitäisi se tehdä heti, sillä kaikki työllästoverit kärsivät kylmyydestä. W. I. Fisher viettää puolet aikaansa kauntin sairaalassa."

Vankien posti, tuleva sekä menevä, tarkastetaan ja usein viranomaiset pidättävät sen. "Kuka hyvänsä joka meni tapaamaan vankeja, heitettiin heidän mukaansa aitaukseen. Yritys tehtiin viedä kaksi naisvankia "ajelulle" ja tuli se estetyksi vain siksi että he aavistivat, kun heidän käskettiin poistua kopeistaan kuulusteltaviksi, että josta sellaista oli tekeillä, ja kieltäytyivät lähtemästä. Joitakin toisia vankeja muka vapautettiin ja vietiin ulos. Kymmenen jalan päässä vankilasta naamioidut "vigilantit" hyökkäsivät heidän kimppuunsa. Heidät kuljettiin pois, piestiin puoli kuoliaiksi ja jätettiin makaamaan tielle.

Kriittillinen oikeudenkäynti.

Yakiman lakkolaisten oikeusjutut tulevat kuulumaan tärkeimpien luokkakajuttujen joukkoon, ollen verrattavissa Centralian ja Everettin juttuihin, Saccon ja Vanzettin lailliseen murhaan ja kuuluisiin syndikalismijuttuihin. Ne tulevat olemaan tämän "uuden jaon" happokokeita. Työläiset, toimien täydelleen laillisten oikeuksiensa parojen sisällä, ovat tehneet rauhallisen yrityksen parantaa työsuhteita ja palkkojaan Yakiman alueella. Heidän kimppuunsa on hyökätty, heidät on piesty, lakivastaisesti vangittu, pidetty vankeina sietämättömissä olosuhteissa ja asetettu syytteisiin vakavista rikoksista, joilla syytteillä ei ole mitään todellista yhteyttä heidän toimintaansa union miehinä.

Nämä jutut tullaan käsittelemään Yakima-kauntissa, jos ei onnistuta saamaan niiden käsittelyä muutetuksi jonnekin muualle. Toisin sanoen, ne tullaan käsittelemään Washingtonin humala- ja hedelmä-alueella; alueella jossa valtion poliisi ja miliisi edelleen pitää vahtia teillä, jossa "vigilantit" öisin kuljeskelevat pitkin katuja ja teitä, jossa roska joukko-intohimot ja vihamieliset ennakkoluulot on kilhoitettu murha-asteelle saakka. Tällä joukkoväkivallan ja lynkkauslain näyttämöllä on heidän mentävä asiansa käsittelyyn ja lautakunnan aatio tulee täytettäväksi farmareilla ja liikemiehillä, mahdollisesti jotkut heistä ollen samoja miehiä jotka pukeutuivat "vigilanttien" hiippaan ja heiluttivat kapulaa ja ruoskaa riistoetujen puolesta.

Puolustusta hoitava lakimies on saanut monta vannottua lausuntoa jotka sitovasti todistavat puolueettoman oikeudenkäynnin saamisen mahdollisuuden Yakimassa. Näiden todistusten saanti on ollut vaikeata ja vieläkin vaikeampaa tulee olemaan todistajain saaminen oikeuteen sillä kaikki unionismin ystävät tällä seudulla on terrorisoitu "laki-järjestys"-roskajoukon toimesta ja useita heistä on käsitelty kovakouraisesti. Löytyy vannottuja lausuntoja jotka osoittavat että Mike Capelik ja Casey Boskajon, kaksi syytöntä miestä jotka eivät edes olleet lakkolaisten joukossa, joutuivat sellaisen käsittelyn kohteiksi. Capelik tuli vankilaan tiedustellen kahta vangittua; hänet pidätettiin ja teljettiin koppiin. Yöllä hänet vietiin ulos ja päästettiin irralleen jolloin "vigilanttien" joukkue heti kaappasi hänet, pani nuoran hänen kaulaansa, kiinnitti nuoran toisen pään autoon ja veti häntä pitkin tietä. He riisuivat hänet alasti, sitoivat ja sitten ruoskivat.

Lopuksi he tervasivat ja höyhensivät hänet ja jättivät tielle puolikuolleena. Sama tehtiin Boskajonille. Kumpikin heistä tunsu kaappaajainsa joukossa samoja miehiä jotka olivat olleet tappelussa lakkoivahtien kanssa ja edelleen kantoivat hihassaan valkoista nauhaa, jotka he olivat laittaneet tunto-merkiksi yhteyssään "pikanvarsiprikaattiin." Toisia joukkueesta tunnettiin kaupungin ja valtion poliiseiksi, ollen he univormuihinsa pukeutuneita. Tällä tavalla ylläpidetään lakia ja järjestystä Yakima-kauntissa ja tässä vihan ja terrorin ilmapiirissä tulee syytetyjen asia käsiteltäväksi.

Vangitsemisia on ennenkin toimitettu järjestämisrynnäköjen yhteydessä maanviljelysalueilla, mutta ei niin suurimerkityksellistä kuin tämä on. Tavallisesti vangitut pidettiin vankilassa vain sadonkorjuun ajan ja sitten heidät vapautettiin, kun työläiset olivat alueilta poistuneet ja hajaantuneet. Mutta nyt on ilmeistä että tässä tapauksessa viranomaiset tarkoittavat enempää. He aikovat ajaa syytöksiä näitä vankeja vastaan; "raamittaa" heidät rikollisen syndikaalismin syytöksillä, joka saattaa merkitä monenlaista tulosta, riippuen viranomaisten ja asiaa päättämään asetetun lautakunnan tulkinnoista. He aikovat lähettää syyttömät miehet ja naiset kuritushuoneeseen, käyttää edukseen huolellisesti kehitettyä joukkoraivoa, tehdäkseen uhreja ja "esikuvia" syytetyistä, murskatakseen järjestämisyritykset Yakima-kauntissa ja tehdäkseen tyhjäksi "uuden jaon". He tulevat puhumaan paljon patriotismista ja amerikalaisuudesta, levittelemään sinistä kotkaa jokaisen liikehuoneen ikkunassa ja pankin ovelassa ja nimittelemään union miehiä "ulkomaalaisiksi" ja "häiriön tekijöiksi". Siten he aikovat ylläpitää teollista orjuutta ja puolustaa viimeiseen saakka riistoetuja ja tyrannivaltaa.

Yksi syytetyistä kirjoittaa: "Älkää narratko itseänne tämän asian suhteen. Niin pitkälle kuin minä voin nähdä, tämä juttu tullaan viemään läpi, joten varustautukaa pitkäaikaisen kamppailun varalle."

Tämä asia liikuttaa sinua

Tämän lukija saattaa kysyä että miten tämä asia voisi häntä liikuttaa. Se on asiallinen kysymys ja ansaitsee tulla vastatuksi. Tämä asia liikuttaa jokaista, ei tunnekysymyksenä eikä tunteellista mielenkiintoa vaativana, ei kysymyksenä epämääräisestä oikeuden rakkaudesta, mutta oman edun ja itsensä turvaamisen kysymyksenä.

Kysymys siviilivapauksista ja työläisten turvaamisesta on laaja ja sen laatuinen kysymys joka saattaa astua esille missä ja milloin tahansa. Kukaan ei voi todenmukaisesti sanoa että työläisten kamppailu palkkaorjuutta vastaan ei tule häntä koskaan liikuttamaan. Kukaan ei voi todenmukaisesti sanoa että hän ei voisi huomenna, seuraavana kuukautena tai seuraavana vuotena havaita olevansa samanlaisen tekosyytöksen uhriena kuin olivat Sacco ja Vanzetti, tai sekaantuneena sellaiseen juttuun kuin Mooney ja Billings. Ei ole yhtään työläistä joka ei voisi huomenna löytää itsensä lakkovahtilinjalta, poliisin kapula ja mahdollisesti vankilan koppi hämmöittäen edessään. Ei ole yhtään ihmistä joka ei jonakin

aikana voisi syyttömänä sivullisenakin teollisuustaisteluissa joskus joutua "puolueettomain" lainvalvojin kapuloitavaksi, jotka eivät välitä siitä ketä he kapuloivat, kun vain heidän kapulansa saavat asianmukaista liikuntaa. Ei löydy ketään jolla ei joskus voisi olla ystävä vankilassa ja, kuten Mike Capelik, menisi häntä tiedustelemaan ja joutuisi kaapatuksi ja annetuksi "vigilanttien" piestäväksi. Ei ole sitä työläistä joka, ottaen "uuden jaon" vakavalta kannalta, ryhtyessään järjestymistoimintaan ei voisi löytää itseään, Harlanin kaivosmiesten tavoin, vastakkain pyssyhurttien ja tarkka-ampujain kanssa ja edessään elinkautinen vankilatuomio; ei ehkä siksi että viranomaisilla olisi jotain häntä vastaan henkilökohtaisesti, mutta siksi että Insullilta tai toisilta samanlaisilta tulleiden määräysten mukaan he ovat halukkaita ottamaan mitä uhreja tahansa, terrorisoidakseen työväenluokkaa kokonaisuudessaan. Ei ole vaikeampaa kuljettaa pyssyhurtia New Yorkiin tai Chicagoon kuin oli kuljettaa heitä Evartsiin tai Yakimaan; ei vaikeampaa kiihoittaa roskaajoukon verenhimoa ja saada sanomalehtien toimittajat ulvomaan lynkkauksia.

SINÄ voit olla tämän juggernautin seuraava uhri. Sinun perheesi voi jäädä näлкиintymään samoin kuin Kentuckyn kaivosmiesten vaimot ja lapset. Mitä varokeinoja ja mitä turvaa SINULLA on sellaisessa tapauksessa? Mikä aikaisempi laillinen päätös on oleva sinun turvanasi; missä määrin on yleinen mielipide asettuva sinun puolellesi?

Yleinen Puolustuskomitea

Vastaus näihin kysymyksiin on riippuva yhdestä seikasta ja ainoastaan siitä. Se on riippuva siitä mitä sinä teet mobilisoidaksesi yleistä mielipidettä, ystäväsi ja tuttaviesi kautta, jättiläismäiseksi protestiliikkeeksi joka pakoittaa terroristit ymmärtämään että olet hereillä, että he eivät onnistu yrityksessään hävittää kaikki siviilivapaudet ja murskata jokainen yritys elinehtojen parantamiseksi. Vastaus on riippuva siitä minkälaisia päätöksiä tehdään tässä jutussa ja toisissa samanlaisissa tapauksissa. Se on riippuva siitä mitä sinä toimit rakentaaksesi riittävän voimakkaan puolustusjärjestön nyt kun vielä on tilaisuutta ja kun olet vielä vapaa toimimaan.

I.W.W:n Yleinen Puolustuskomitea, vanhin työläisten puolustusjärjestö Yhdysvalloissa, perustettu vuotena 1917, huolehtii puolustuksesta Yakiman lakkolaisten jutuissa. Yleinen Puolustuskomitea on puolustanut useita kuuluisimpia työläisjuttuja Amerikan historiassa, lukuun otettuna Harlanin kaivosmiesten juttu, joka on vielä keskeneräinen ja jossa Yleinen Puolustuskomitea ei ainoastaan huolehdi laillisesta puolustuksesta, mutta myöskin ravitsee ja vaatteeta vangittujen miesten hätään joutuneita vaimoja ja lapsia.

Yleisellä Puolustuskomitealla on edessään ankarra kamppailu näissä edessä olevissa jutuissa. Sen on kannettava raskas rahallinen kuorma ja sillä on vaikea tehtävä yleisen mielipiteen herättämiseksi näitä katalia tekosyytöksiä vastaan. Se tarvitsee kaiken tuen ja yhteistoiminnan mitä se voi saada ja sinä voit, jos haluat, antaa sille apuasi. Sinä voit yhtyä

Puolustuskomitean jäseneksi ja muodostaa paikallisen komitean omalla palkkakunnallasi. Sinä voit auttaa rahallisesti. Sinä voit auttaa ennen kaikkea tiedon levittämisessä ja tämän asian saattamisessa koko kansakunnan huomioon ja mielialan herättämisessä tätä räikeää vääryyttä vastaan.

Asia riippuu siis sinusta. Jos sinä autat nyt vapauttamaan Yakiman uhrit, jos siten aiheutat esimerkillisen päätöksen teon, jos autat Yleisen Puolustuskomitean suuremmaksi ja voimakkaammaksi rakentamisessa, on sinulla jotain varmuutta turvasta ja puolustuksesta silloin kun sinun aikasi tulee, kuten se voi tulla jo huomenna, joutua samanlaisen tekopelin syyttömäksi uhriksi. Jos laiminlyöt tilaisuutesi nyt, niin ei kenties ole ketään joka puhuisi ja toimisi puolestasi silloin kun sitä kipeimmin tarvitisit.

Yakiman viranomaiset jo riemuitsevat tulevasta voitostaan. He käsittävät lakon orjakapinaksi ja toimivat sen mukaisesti. Yakima Sunday Herald sanoi eräässä uutisartikkelissaan: "Cole (valtion poliisin päällikkö) julkilausui sen käsityksen että kaupungin, kauntin ja valtion viranomaisten ja sotilaiden hellittämätön komppailu kuljeksivia työläisiä ja I.W.W:n jäseniä vastaan murti tämän kapi-

nan." (Tummennus meidän). Rooman historia kertoo itsensä Yakima-laaksossa. Viranomaisten käsityksen mukaan on orjakapina kukistettu. Nyt vankeiksi otetut, tappion kärsineet kapinoitsijat on ristinnaulittava teiden varsille tai heitettävä villipetojen kanssa areenalle.

Sallitko siten tehtävän?

Sallitko sinä heidän onnistuvan tässä aikeessaan? Nämä "härkäkarsinassa" olevat miehet ovat taistelleet sinun taisteluasi, maailmanlaajuista taistelua vapauden, oikeuden ja paremman elämän ja valoisamman maailman puolesta. Heihin lyöty isku on myöskin sinuun lyöty isku.

Sinä voit estää sen jos tahdot. Jos ryhdyt yhteistoimintaan kaikilla mahdollisilla tavoilla Yleisen Puolustuskomitean kanssa, voit pelastaa nämä miehet ja naiset. Heidän edessään ovat viidestä kahteenkymmeneen vuoteen vaihtelevat kuritushuone tuomiot. Vapaina ollessaan ovat he tehneet kaiken mitä ovat voineet.

Lisäselostuksia saadaksenne kirjoittakaa Seattlessa toimivalle Yakiman puolustuskomitealle osoitteella: Harry J. Clark, Box 356, Seattle, Wash., tai osoitteella: GENERAL DEFENSE COMMITTEE, 2422 N. Halstead St., Chicago, Illinois.

TYÖTTÖMÄN SYKSY

Kirj. E. N.

(Kilpailukirjoitus)

On kaunis kuutamoo syksyn;
Pakkashelmet ne heläjää.
Ne on enteltä talven myrskyn,
Järvet, purot mi jäädyttää.

Puutteen painama työläinen kulkee,
Ryysyt kurjat on verhona vaan.
Askel raskas on — nälkä ja murhe;
Aatos: Milloinka työtä mä saan?

Armaat lapseni, vaimoni mun
Elää almuilla ryövärein julmain.
Kurja hökkeli suojanaan on.
— Taivas, helvetti valani kuulkaa.

Kerran työn liesi hehkuvi tuo;
Saa sen antimet hänestä vahdin.
Murskaks' sortajan kahleet nyt nuo;
Rahavallan me murramme mahdin.

Koston säilä jo orjien lyö,
Vihan vasamat villinä riehuu.
Päämäärämme maailma työn;
Punalippu jo yllämme liehuu.